

www.anniemgshmidt.nl
www.annie-mg.com
www.fiepwestendorp.nl
www.jipenjanneke.nl
www.queridokinderboeken.nl

De verhalen en zwart-witillustraties in dit prentenboek zijn afkomstig uit de grote verzamelbundel *Jip en Janneke*, en zijn tevens terug te vinden in de vijf losse delen. De kleurenillustraties bij de verhalen maakte Fiep Westendorp eind jaren zeventig voor het kleuterblad *Bobo*.

Copyright tekst © 1953, 1963-1965, 1977, 1985, 2005 Erven van Annie M.G. Schmidt.
Copyright illustraties © 1976-1984, 2012 Fiep Amsterdam bv; Fiep Westendorp Illustrations.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van Em. Querido's Uitgeverij bv, Singel 262, 1016 AC Amsterdam.

Omslag en titelpagina Wietske Lute
Omslagillustratie Fiep Westendorp
Vormgeving binnenwerk Irma Hornman, Studio Cursief en Wietske Lute

ISBN 978 90 451 1317 3 / NUR 281

Annie M.G. Schmidt & Fiep Westendorp

Zomer met Jip en Janneke

Amsterdam · Antwerpen Em. Querido's Uitgeverij BV 2012

Heel veel ijsjes

Op de hoek van de straat staat de ijscoman.

Jip heeft hem allang gehoord. Hij sleept Janneke direct mee naar zijn moeder.

‘Mogen we een ijsje, moeder?’

‘Vooruit dan maar,’ zegt moeder.

Jip en Janneke krijgen ieder geld. Voor een dikke.

‘Fijn hè?’ zegt Janneke. ‘Durf jij er hard in te bijten?’

Jip durft dat best. In drie happen is zijn ijsje op.

Janneke doet er een beetje langer over. Het is ook zo koud!

Net als ze hun ijsje op hebben, komt Jips vader aan. Op de fiets. Hij kijkt eerst naar Jip en Janneke en dan naar de ijscoman.

‘Willen jullie een ijsje?’ vraagt hij.

‘Asjeblief,’ zeggen Jip en Janneke. En vader koopt voor allebei een ijsje.

‘Dag,’ zegt hij. ‘Lik maar lekker.’

En weer is het ijsje in een wip op.

‘Ga je met me mee naar huis?’ zegt Janneke. En Jip gaat mee.

‘Moeder,’ roept Janneke. ‘De ijscoman is er.’

‘O,’ zegt Jannekens moeder. ‘Is het weer zover? Hier heb je ieder wat geld. Voor een kleintje.’

Jip en Janneke rennen weer naar de wagen. 'Nou,' zegt de ijscoman, 'jullie weten er ook weg mee!' En ja hoor, het is al weer naar binnen.

En daar komt Jannekes vader aan. Op de fiets.

'Hallo,' roept hij. 'Willen jullie een ijsje?'

'Asjeblief,' zeggen Jip en Janneke, heel zoet.

Van Jannekes vader krijgen ze weer een dikke.

Maar als ze dan samen bij Jip thuis zitten, zijn ze een beetje stil. Ze zitten op de bank. En ze zeggen niets.

'Hoeveel ijsjes hebben jullie gehad?' vraagt moeder.

'Vier,' zegt Jip. Hij ziet een beetje bleek.

'Vier?' zegt moeder. 'In een kwartier? Wat een schandaal! Nu hebben jullie allebei een glijbaan vanbinnen. Nu kun je geen aardappeltjes meer eten.'

'Waarom niet?' vraagt Jip.

'Dan gaan de aardappeltjes glijden,' zegt moeder. 'Heel hard naar beneden. Ja, dat komt ervan.'

Maar Jip en Janneke willen ook geen aardappeltjes meer eten. Ze willen nooit meer iets eten. Nooit meer.

Eerste aardbeien

In de tuin bij Jip staan aardbeien.

‘Mogen we ze plukken?’ zeurt Jip de hele dag.

‘Hè nee, jongen,’ zegt moeder. ‘Je ziet toch dat ze nog niet rijp zijn.’

‘Wanneer zijn ze rijp?’

‘Als ze rood zijn,’ zegt moeder.

Jip en Janneke gaan iedere ochtend kijken. En iedere middag ook. Ze vinden dat het veel te lang duurt. De aardbeitjes zijn wel een klein beetje rood. Maar nog lang niet helemaal.

‘Ze worden noooooit rijp,’ zegt Jip boos.

‘Dat komt,’ zegt moeder, ‘omdat jullie veel te vaak gaan kijken. En omdat jullie er echt op zitten te wachten. Dan duurt altijd alles lang. Jullie moeten wat anders doen. En jullie moeten twee dagen niet gaan kijken naar de aardbeien.’

‘Gaaf het dan vlugger?’ vraagt Janneke.

‘Dan gaat het vlugger,’ zegt moeder.

‘Goed,’ zegt Jip, ‘dat doen we dan.’

En ze gaan paardebloemen plukken. En ze maken van de paardebloemen een ketting.

En ze gaan de viooltjes begieten in de tuin.